www.tamilarangam.net

அரசியல் தொடர்
அற்புதன் எழுதுவது

51

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

ராஜீவுக்கு பிரபா சூட்டிய புகழாரம்

போர் நிறுத்துமும் — படையினரின் முற்றுகையும்

ஜே.ஆரின் பேட்டி

'போர் நிறுத்தம்' மேலும் நீடிக்கப்பட்டது. போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவும் நிறுவப்பட்டது. போர் நிறுத்த மீறல்கள் மட்டும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தன.

இதற்கிடையே தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சர் லலித் அத்துலத் முதலி போர் நிறுத்தம் தொடர்பாக வெளியிட்ட அறிக்கைகள் இயக்கங்களிடம் கோபத்தை ஏற்படுத்தி வந்தன.

பலவீனமடைந்துவிட்ட இயக்கங்கள் வேறு வழியின்றி யுத்த நிறுத்தத்திற்கு உடன்பட்டுள்ளன என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார் அத்துலத் முதலி.

'இந்திய டுடே' சஞ்சிகைக்கு ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா அளித்த பேட்டியொன்றும் சர்ச்சைக்கு உள்ளாகியது.

"தமிழர் பிரச்சனை ஒரு இராணுவப் பிரச்சனை. எந்த இராணுவப் பிரச்சனையும் இராணுவ ரீதியாகத்தான் தீர்வுகாணப்பட வேண்டும்.

பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான காலக்கெடு டிசம்பர் மாதம். அதற்கு அப்பால் பேச்சுவார்த்தைகளை தொடரமாட்டோம்.

இந்தியா 24 மணி நேரத்தில் சிறீலங்காவை கைப்பற்றி என்னைக் கைது செய்துவிடலாம். அப்படி நடந்தால் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வாழும் தமிழர்கள் பிரச்சனைக்குள்ளாக நேரிடும்.

யாழ்ப்பாணத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது கஷ்டமல்ல. அதற்கு முன்னர் மற்றப் பிரதேசங்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு உணவு விநியோகத்தை தடை செய்வதன் மூலம் ஒரு மாதத்தில் பயங்கரவாதிகளை அழித்தொழித்துவிடலாம்."

என்று தனது பேட்டியில் கூறியிருந்தார் ஜே.ஆர்.

இயக்கங்களின் திட்டம்.

போர் நிறுத்தக் காலத்தோடு படையினரை முகாம்களுக்குள் முடக்கிவிட வேண்டும் என்பதுதான் இயக்கங்களின் திட்டம் என்று முன்னரே கூறியிருந்தேன்.

ஆனால், யாழ் குடாநாட்டைத் தவிர ஏனைய பகுதிகளில் படையினர் திடீர் ரோந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டே வந்தனர். சோதனை நடவடிக்கைகளும் அடிக்கடி நடைபெற்றன.

படையினரின் போர் நிறுத்த மீறல்களை இயக்கங்கள் கண்டித்த போதும், போர் நிறுத்த மீறல்கள் நடைபெறுவதை அவை ஒருவகையில் விரும்பவும் செய்தன.

அப்படியானால்தான் போர் நிறுத்தத்தையும், பேச்சுவார்த்தையையும் விரைவில் முடிவுக்குக் கொண்டுவரலாம்.

ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா சமாதானத் தீர்வுக்கு எப்போதும் முன்வரக்கூடியவரல்ல என்பதை இந்தியப்பிரதமர் ராஜீவ் காந்திக்கு எப்படியாவது புரியவைத்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் இயக்கங்களின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், இலங்கை அரசுக்கும், இந்திய அரசுக்கும் இடையே கசப்புணர்வு தோன்றுமானால், அது இயக்கங்களுக்கு இனிப்பான செய்தியாகிவிடும்.

அதனால், போர் நிறுத்தத்தை தாங்கள் சரியாகக் கடைப்பிடிப்பதாகவும், படைகள் அதனை மீறிவருவதாகவும் சகல இயக்கங்களும் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்ய ஆரம்பித்தன.

குறிப்பாக இந்தியாவில் இருந்த இயக்கத் தலைமைகள் அதனைத் திறம்படச் செய்துகொண்டிருந்தன.

இதேவேளை 1985 ஜூலை 8ம் திகதி திம்புவில் நடைபெற்ற முதல் கட்டப் பேச்சு தோல்வியில் முடிந்ததையடுத்து, இந்திய அரசின் முயற்சியால் திம்புவில் இரண்டாம் கட்டப் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமானது.

1985 ஆகஸ்ட் 12ம் திகதி இரண்டாம் கட்ட பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமானது.

இலங்கை அரசின் சார்பில் சமர்பிக்கப்பட்ட யோசனைகள் மாவட்ட சபைகள், மாகாண சபைகள் என்ற வட்டத்திற்குள் மட்டுமே நின்று கொண்டிருந்தன.

வடக்கு-கிழக்கு தமிழ் பேசும் மக்களது பாரம்பரிய தாயகம் என்பதையோ, தொடர்ந்து வடக்கு-கிழக்கு இணைந்திருக்க வேண்டும் என்பதையோ அரசு தரப்பு ஒரேயடியாக நிராகரித்தது.

மேலும் பேச்சை நீடித்துக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை என்று இயக்கங்கள் முடிவுக்கு வந்தன.

இந்தியாவை மீறி பேச்சுவார்த்தையை புறக்கணிப்பது எப்படி என்பதுதான் பிரச்சனை.

இலங்கை அரசின் நடவடிக்கை ஒன்று அதற்கான சூழலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது.

திடீர் முற்றுகை

வவுனியா நகரில் இருந்து 10 மைல் தொலைவில் உள்ள இறம்பைக்குளம், தோணிக்கல், சூசைப்பிள்ளையார் குளம், கூடமாங்களம், மூன்று முறிப்பு ஆகிய கிராமங்கள் சந்தடிகள் அடங்கித் தூங்கத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தன.

திடீரென்று பல வாகனங்கள் வரும் இரைச்சல், நாய்கள் குரைக்கத் தொடங்கின.

சத்தம் கேட்டு ஓடி வந்தவர்கள் திகைத்துப் போனார்கள். 50க்கு மேற்பட்ட ட்ரக்குளிலும், ஜீப்புகளிலும், கவச வாகனங்களிலும் 400க்கு மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் கிராமங்களுக்குள் புகுந்தனர்.

வேட்டுச் சத்தங்கள் விண்ணைக் கிழித்தன. அவற்றையும்மீறி அவலச் சத்தங்கள் எங்கும் ஒலித்தன.

வரிசையாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டு 50க்கு மேற்பட்ட இளைஞர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர்.

காடுகளுக்குள்ளும், பற்றைகளுக்குள்ளும் ஓடிப் பதுங்கிக் கொண்டவர்கள் போக, வீடுகளில் இருந்தவர்கள் வேட்டுகளுக்குப் பலியானார்கள்.

குடிசைகள் பல எரிக்கப்பட்டன.

இரண்டு நாட்களாக ஒரே அமளி. மூன்றாம் நாள் படையினர் வெளியேறினார்கள்.

40 உடல்கள் வவுனியா வைத்தியசாலையில் கையளிக்கப்பட்டன.

ஏறக்குறைய 120 பேர்வரை கொல்லப்பட்டனர். 10 வயதிற்குட்பட்ட எட்டுக் குழந்தைகளும் பலியானவர்களில் அடக்கம்.

வவுனியாவில் சர்வோதய இயக்கத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்தவரும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவரது மனைவி, மகள், தாய் தந்தை, ஆகியோரும் விட்டுவைக்கப்படவில்லை. அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர்.

திருமலையில்...

திருக்கோணமலையிலும் படையினரின் நடவடிக்கைகள் விசுவரூபமெடுத்தன.

பன்குளம், இறணைக்கேணி, சாம்பல்தீவு ஆகிய இடங்களில் சாதாரணமக்கள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகினர். குடியிருப்புக்களும் தாக்கப்பட்டன.

சாம்பல்தீவில் கைது செய்யப்பட்ட தமிழர்கள் வீதிகளுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர்.

பன்குளம் என்னும் ஊரில் ஊர்காவல் படையினர் கத்தி, வாள் போன்ற ஆயுதங்களோடு தமிழ் மக்களின் வீடுகளுக்குள் புகுந்து தாக்கினார்கள்.

திருமலை மாவட்டத்தில் மட்டும் இரண்டு நாட்களில் நூறுபேர் வரை கொல்லப்பட்டனர்.

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சொந்தமண்ணில் அகதிகளானார்கள்.

சென்னையில் நான்கு இயக்கக் கூட்டமைப்பான ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணி (E.N.L.F) தலைவர்கள் கூடி ஆராய்ந்தனர்.

திம்பு பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து உடனடியாக வெளியேறுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து வெளியேறும் முடிவை புளொட் அமைப்பும் ஏற்றுக் கொண்டது. கூட்டணியும் உடன்பட்டது.

உடனடியாக வெளிநடப்புச் செய்ய வேண்டாம் என்று திம்புப் பேச்சில் கலந்து கொண்ட இந்திய அரசு பிரதிநிதிகள் இயக்கப் பிரதிநிதிகளிடம் வலியுறுத்தினார்கள்.

அதனை சென்னையில் உள்ள தமது தலைவர்களுக்கு தெரிவித்தனர் இயக்கப் பிரதிநிதிகள்.

"தலைமையின் உத்தரவு என்று ஒரே வார்த்தையில் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பி வாருங்கள். அங்கு தொடர்ந்து நிற்க வேண்டாம்" என்று சென்னையில் இருந்த தலைவர்கள் கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டனர்.

முதல் முறிவு

சகல பிரதிநிதிகளும் மூட்டை முடிச்சுக்களோடு திரும்ப ஆயத்தமானார்கள். ஒரே ஒருவர் மட்டும் சற்றுப்பின்னடித்தார்.

அவர்தான் வரதராஜப்பெருமாள். ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் பிரதிநிதிகளாக வரதராஜப்பெருமாள், கேதீஸ்வரன் ஆகியோர் திம்பு பேச்சில் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

இந்தியப் பிரதிநிதிகள் கூறும்போது முகத்தை முறித்துக்கொண்டு உடனே திரும்புவது முறையல்ல என்பதே வரதராஜப் பெருமாளின் வாதம்.

பத்மநாபா நேரடியாக தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு வரதராஜப்பெருமாளை உடனடியாகத் திரும்புமாறு கூறிவிட்டார்.

எப்படியோ ஈழப் போராளி அமைப்புக்கள் முதன்முதலாக இலங்கை அரசோடு நடத்திய பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந்தது.

திம்புப் பேச்சுத் தீர்வுக்கான பாதையைத் திறக்கும் என்று ஆரூடம் சொன்னவர்களும், வரவேற்றவர்களும் வாயடைத்துப் போனார்கள்.

திம்பு பேச்சுவார்த்தை முறிந்தபின்னர் விடுதலைப் புலிகளது தலைவர் வே.பிரபாகரன் ஒரு விரிவான அறிக்கை வெயிட்டிருந்தார்.

பேச்சுவார்த்தைக்கு ஏன் தாம் உடன்பட்டோம் என்பதை அவர் விளக்கியிருந்தார்.

அந்த அறிக்கையிலிருந்து ஒரு பகுதி இது:

"புதிய பாரதப்பிரதமரின் நேர்மையான நல்லெண்ண முயற்சிகளுக்கு நாம் எவ்வகையிலும் குந்தகமாக இருக்கவில்லை. ஜெயவர்த்தனா அரசின் சர்வாதிகாரக் கொடுங்கோன்மை ஆட்சியின் அட்டூழியங்களை அம்பலப்படுத்துவதோடு, தமிழர் பிரச்சனையை நியாயமான முறையில் தீர்த்துவைப்பதில் சிறீலங்கா அரசுக்கு எவ்வித விருப்பமும் இருக்கவில்லை என்பதை பகிரங்கப்படுத்தவும் எமக்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

ஆகவே நாம் யுத்த நிறுத்தத்திற்கு இணங்கினோம். பேச்சுவார்த்தைக்கு சம்மதித்தோம்.

நாம் தீர்க்கதரிசனத்துடன் அனுமானித்தபடி தமிழீழ மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளைத் தழுவிய எந்தவொரு உருப்படியான தீர்வுத்திட்டமும் சிறீலங்கா அரசினால் முன்வைக்கப்படவில்லை.

பேச்சுவார்த்தை என்ற வலைவிரிப்பில் எம்மைச் சிக்கவைத்து, சுதந்திர வீரர்களான எம்மை அடிமைகளாக்கி அழித்தொழிப்பதுதான் ஜெயவர்த்தனாவின் சூத்திரதாரத் திட்டம். இந்த பொறிக்கிடங்கில் விழுந்துவிட விடுதலைப் புலிகள் தயாராக இல்லை.

பேச்சுவார்த்தை என்ற நாடகத்தில் போலி வேடம் புனைந்துகொண்டு, உலகத்தையும், இந்தியாவையும் ஏமாற்றிக்கொண்டு, அதே சமயம் தமிழீழத்தில் பயங்கரமான இனக் கொலையை கட்டவிழ்த்து விட்டது சிறீலங்கா அரசு.

சிங்கள இனவாத அரசின் நாசகாரத் திட்டத்தை இந்திய அரசு புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே எமது அவா."

என்று குறிப்பிட்டிருந்தார் பிரபாகரன்.

ராஜீவுக்கு பாராட்டு

தனது அறிக்கையில் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்திக்கும் புகழாரம் சூட்டியிருந்தார் பிரபாகரன். அது இதுதான்;

"ஜெயவர்த்தனா ஒரு சூத்திரதார அரசியல்வாதி என்பதையும், நம்பமுடியாத ஏமாற்றுப் பேர்வழி என்பதையும் நன்கு உணர்ந்து கொண்டவர் முன்னாள் பாரதப்பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி.

புதிய பாரதப் பிரதமர் (ராஜீவ்காந்தி) சமாதானப்பிரியர். தமிழரின் பிரச்சனையில் தனிப்பட்ட அக்கறை கொண்டவர். தமிழ் மக்கள் கௌரவமாக, பாதுகாப்பாக வாழ வேண்டும் என்று விரும்புபவர்.

அவரது நற்போக்கையும், நல்லெண்ண முயற்சிகளையும் ஆதரிப்பது போல ஜெயவர்த்தனா அரசு நடிக்கிறது. இந்திய அரசை தமிழீழ விடுதலைப் போராளிகளுக்கு எதிராக முடிந்துவிடுவதில் ஈடுபடுகிறது. ஜெயவர்த்தனாவின் இந்த ராஜதந்திர சூழ்ச்சியை இந்திய அரசும் வெகு விரைவில் புரிந்து கொள்ளும் என்பதே எமது நம்பிக்கை.

தமிழீழத் தனியரசே எமது அசைக்க முடியாத இலட்சியம். இந்த இலட்சியத்தை அடையவே நாம் உயிரை அர்ப்பணித்து போராடி வருகிறோம். வேறு எந்த மாற்றுத் திட்டமும் எமது மக்களின் பிரச்சனைக்கு நிரந்தரத் தீர்வாக அமையமாட்டாது என்பதே எமது கருத்து.

உலகத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தேசிய சுதந்திரப் போராட்டங்களை ஆதரித்துவரும் பாரதநாடு ஈழத் தமிழ்மக்களின் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு வழங்கும் என்பதே எமது எதிர்பார்ப்பு. இந்திய மக்களின் அங்கீகாரம் எமக்குக் கிட்ட காலம் பிடிக்கலாம். ஆயினும் நாம் அதற்காகப் போராடிக்கொண்டே இருப்போம்."

அதுதான் பிரபாகரன் விடுத்த அறிக்கையின் முக்கிய பகுதிகள்.

சென்னையில் தொலைந்த எழுத்தாளர்

எழுத்தாளர் எங்கே?

போர் நிறுத்தம், பேச்சுவார்த்தையெல்லாம் ஒருபுறம் நடந்துகொண்டிருந்த போது சென்னையில் நடந்த ஒரு சம்பவம்.

இலங்கையிலிருந்து வெளியேறி சென்னையில் தங்கியிருந்தவர் காவலூர் ஜெகநாதன்.

சிறுகதைகள், நாவல்கள் என்பவற்றை மணவாசனையோடு எழுதிப் பிரபலமானவர்.

காவலூர் என்பது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஊர்காவத்துறையைக் குறிக்கும். ஜெகநாதனின் சொந்தஊர் அதுதான்.

சென்னையில் இருந்த காவலூர் ஜெகநாதனை இரவோடு இரவாக சில இளைஞர்கள் அழைத்துப் போனார்கள். அதன்பின்னர் காவலூர் ஜெகநாதன் வீடு திரும்பவேயில்லை.

அவரது நண்பர்களும், உறவினர்களும் சென்னையில் உள்ள இயக்க அலுவலகங்கள் தோறும் விசாரித்துப் பார்த்தார்கள். பயனில்லை.

நான்கு இயக்கக் கூட்டமைப்புக் கூட்டத்தில் காவலூர் ஜெகநாதனைப் பற்றிப் பேச்சு எழுந்தது.

ஈரோஸ் பாலகுமார் சொன்னது இது:

"அவர்மூலம்தான் சென்னையிலுள்ள இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகள் இலங்கை அரசுக்குப் போவதாக நாம் அறிந்திருக்கிறோம். தனது எழுத்துலகத் தொடர்புகளை பயன்படுத்தி தகவல்களை திரட்டிக்கொண்டிருந்தார். சென்னையிலுள்ள இலங்கைத் தூதரகம் மூலமாக பணமும் கிடைத்து வந்தது. அவர் ஒரு உளவாளிதான். ஆனால் நாம் அவரைக் கடத்தவில்லை."

அதுதான் ஈரோஸ் சார்பாக பாலகுமார் சொன்ன விளக்கம்.

பின்னர் உண்மை தெரியவந்தது. காவலூர் ஜெகநாதனை பிடித்துச் சென்று காதும், காதும் வைத்தது போலக் கதையை முடித்தது யார் தெரியுமா?

ஈரோஸ் இயக்கம்தான்.

பாலமும்—இயக்கமும்

மற்றொரு சம்பவம். 1985ம் ஆண்டு நம்பர் மாதம் முதல் தமிழீழ அரசு இயங்கத் தொடங்கும் என்று அறிவித்தது ஒரு குழு.

அதன் பெயர், ஈழப் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. அதன் தலைவர் பெயர் பாலசுப்பிரமணியம்.

ரோகன விஜயவீராவின் கூட்டாளியாக ஜே.வி.பி. அமைப்பில் இருந்த பாலசுப்பிரமணியத்திற்கு தானும் ஒரு தலைவராகும் ஆசை வந்துவிட்டது. தானும் ஒரு இயக்கம் என்று புறப்பட்டார்.

இயக்கம் என்றால் ஒரு தாக்குதலாவது நடத்த வேண்டுமல்லவா. என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தென்னிலங்கையில் ஒரு பாலம் பழுதடைந்து உடைந்துவிட்டது. (இடம் நினைவில் இல்லை)

பாலம் உடைந்த செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட பாலசுப்பிரமணியம் எடுத்தார் லெட்டர் ஹெட்டை. "பாலத்தை உடைத்து தகர்த்தவர்கள் நாமே." என்று உரிமை கோரிவிட்டார்.

சில பத்திரிகைகளும் அதனை வெளியிட்டுத் தொலைத்ததுதான் வேடிக்கை.

அந்தப் பாலசுப்பிரமணியம் தான் "1985 நவம்பரில் சுதந்திர ஈழப் பிரகடனம் செய்யப்படும். சுதந்திர ஈழ அரசு இயங்கும்" என்று அறிவித்திருந்தார்.

அதனை யாருமே ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக்கொள்ள வில்லை.

1982ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் தந்தை செல்வா நினைவுத்தூபி முன்பாக தமிழீழ விடுதலை அணியும் தமிழீழப் பிரகடனம் செய்திருந்தது.

பாலசுப்பிரமணியத்தின் ஈழப்பிரகடனம் இரண்டாவதாகும்.

மூன்றாவது ஈழப்பிரகடனம் 1990 இல் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் இயக்கத்தால் செய்யப்பட்டது. மூன்று ஈழப்பிரகடனங்களுமே புஸ்வாணமாகிப் போயின.

உள்மோதல்கள்

1985 இன் பிற்பகுதியில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப், புளொட், ஈரோஸ் ஆகிய இயக்கங்களுக்குள் உள்பிரச்சனைகள் ஏற்பட ஆரம்பித்தன.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் அமைப்புக்குள் மத்திய குழுவுக்கும், இரண்டாம் கட்டத் தலைமைக்கும் இடையே விரிசல்கள் எழத் தொடங்கின.

புளொட் அமைப்பிலும் இரண்டாம் கட்டத் தலைமை தமது தலைமைக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்த ஆரம்பித்தது.

இந்த இரண்டு அமைப்புக்களுக்குள்ளும் இரண்டாம் கட்டத் தலைமையினர்தான் இயக்கும் சக்திகளாக இருந்தனர்.

அரசியல் பிரசாரம், இராணுவ வேலைகள் போன்றவை இரண்டாம் கட்டத் தலைமைகளாலேயே முன்வைக்கப்பட்டு வந்தன.

புளொட்டைப் பொறுத்தவரை அதன் தலைவர் உமாமகேஸ்வரன் தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் சிலவற்றில் நேரடியாகப் பங்குகொண்டிருந்தார்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் தலைவர் பத்மநாபா இராணுவ நடவடிக்கைகள் எதிலும் நேரடியாகப் பங்குகொள்ளாமலேயே அரசியல்-இராணுவ இயக்கத் தலைவராக அழைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

ஈரோஸ் இயக்கத் தலைமையும் உத்தரவுகளை போடுவதோடு நின்று கொண்டது.

இயக்க வேலைகளை முன்னெடுத்த இரண்டாம் கட்டத் தலைமைகள் தமது தலைவர்களின் வழிகாட்டும் திறமை குறித்து சந்தேகம் கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள்.

புலிகளைத் தவிர, ஏனைய இயக்கங்கள் உட்கட்சி ஜனநாயகம் பற்றி பேசிவந்தனர்.

அதே இயக்கங்களுக்குள் உட்கட்சி பிரச்சனைகள் ஏற்பட்ட போது உட்கட்சி ஜனநாயகம் காற்றில் பறந்தது.

புளொட் தலைவர் உமாமகேஸ்வரன் தமது இயக்க உறுப்பினர்களையே உளவு பார்க்க தனது உளவுப்பிரிவை பயன்படுத்தினார்.

இந்தியாவில் இருந்த பயிற்சி முகாம்களில் பல உறுப்பினர்கள் பிரச்சனைக்குரியவர்கள் என்று சந்தேகப்பட்டு சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளானார்கள்.

ஈரோஸ் இயக்கத்திற்குள்ளும், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் இயக்கத்திற்குள்ளும் பிரச்சனை வேறு ஒரு கோணத்தில் தோன்றியிருந்தது.

(தொடர்ந்து வரும்)

தமிழத தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்